

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

בימינו אלה, אין עוד ענינים של ירידה כו' (כולל גם שלילת הענין ד'מאן דנפיל מדרג' איקרי כו'), ובמילא, ישנה מציאותו של משה - גואל ראשון הוא גואל אחרון" - נשמה בגוף באופן נצחי

דאה ע' 8-9

ערב שבת קודש פ' האזינו, ז' תשרי, שבת שובה
ה'תשס"ד

תפוז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכרון

הצדקנית הרבנית מרת חנה ע"ה שניאורסאהן

בת הצדקנית הרבנית מרת רחל

ובת הרה"ג הרה"ח ר' מאיר שלמה

נפטרה ביום השבת קודש, ו' דעשי"ת, בעלות המנחה

שנת ה'תשכ"ה

- ת נ צ ב " ה -

אמו של כ"ק אדמו"ר מה"מ

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

3 דבר מלכות
ללמוד מחנה איך לגדל ילדים שיקבלו פני משיח / משיחת ו' תשרי ה'תשל"א

8 זמן הגאולה

בימינו אלה, ישנה מציאותו של משה - נשמה בגוף באופן נצחי / פ' השבוע באור הגאולה

11 ניצוצות של משיח

סעודות בקדש הקדשים / קטעים ופתגמים קצרים בעניני גאולה ומשיח

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח!

גילויים חדשים ממלחמת יום הכיפורים / שיחות בענין שלימות העם והארץ

14 כתי"ק - פרסום ראשון

"וידע כל פעול כי אתה פעלתו" אפי' בעוה"ז התחתון / מההגהה על שיחת י' שבט ה'תשד"מ

ברכת "מזל טוב" לבבית

לאחד מ"חיילי בית דוד" הגיבצ ביקו הקדמי במלחמה האחרונה לפעול ביאת משיח צדקנו תיכף ומיד ממש, פועל בעקשנות ובמרץ בכל עניני משיח וגאולה ובפרט בהזדקנות והפצת הקונטרס "יחי המלך", מבחיורי התי' ב"בית חיינו" - 770

החתן התמים משה יעקב שיי שארף

לרגל בואו בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת

עב"ג מרת חנה תחיי חזן

בת ידיינו הנעלה הרה"ח רי שלום יעקב שיי חזן

יה"ר שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, ויקבלו פני כ"ק אד"ש משיח צדקנו "נאו" ממש

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

Handwritten notes in the top left corner, including the name "אוריאל" and other illegible text.

אוריאל

וזהו כללות הענין ד' "עירובין" - מלשון לערב יחד, כלומר יעצוהו שיעשה וזהו גם כללות החידוש האמיתי והמשמעותי של עירובין. וזהו גם כללות המעשה המעשי והמחייב של עירובין. וזהו גם כללות המעשה המעשי והמחייב של עירובין. וזהו גם כללות המעשה המעשי והמחייב של עירובין.

אוריאל

"וידע כל פעול כי אתה פעלתו" אפילו בעולם-הזה התחתון

בעמדנו בימי עשי"ת בסמוך ליום הקדוש יום הכיפורים – "אחת בשנה" – הבאנו צילום נדיר ומיוחד מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על סיום שיחת יו"ד שבט ה'תשד"מ (נדפס ב'התוועדות' תשמ"ד ח"ב ע' 916) ולזה צירפנו צילום כתי"ק מאגרת כ"ק אד"ש מה"מ אל ה"ר שניאורסאהן (נדפסה באג"ק ח"ג ע' ג): ב"ה בברכת חתימה וגמח"ט והצלחה בגו"ר (חי"ק)

להלן פענוח הצילום שלפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

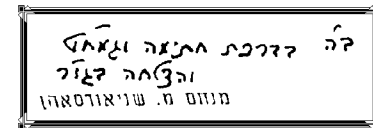
ויקויים היעוד 'ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי הוי' דיבר', וכמ"ש* "לבוא בקרת הצורים ובסעיפי הסלעים מפני פחד ה' והדר גאונו גו", היינו, שיהי' גילוי אלקות בכל העולמות כולם, ועד ש"ידע כל פעול כי אתה פעלתו" – דקאי על עולם העשי' (כמבואר בסידור האריז"ל), אפילו עוה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו*.

ואז יהי' אלקות בעולם כולו באופן ד"כשם שאני נכתב כך אני נקרא", כלומר, שבאותו אופן שבו נכתב שם הוי' ונקרא בעניני קדושה בזמנים מיוחדים בשנה, ע"י הכה"ג ובקדש הקדשים בלבד (משא"כ מחוץ למקדש, ועאכו"כ בזמן הגלות) – באותו אופן "כך אני נקרא" בגלוי בכל העולם כולו, ובקול גדול – מכיון שיקויים היעוד "תקע בשופר גדול לחרותנו".

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

(* עיין תניא ספ"ו.)

(** תניא רפ"ו. וראה בהמאמר לעיל בענין למטה מטה עד אין תכלית) .

המודר מוקדש לעילוי נשמת ר' שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן נלב"ע ביזם ב' סיון ה'תש"ס – לסדר 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש' יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

ללמוד מחנה איך מגדלים ילדים שיקבלו פני משיח

ההוראה מהנהגת חנה: אם ההורים רוצים שהם בעצמם יהיו כדרוש ושח"ו לא יצטרכו לבכות, אזי ראשית כל יש להשקיע בילדים כאילו שמדובר בהם עצמם או אפי' יותר מזה, כי בזה תלוי גם האושר וההצלחה שלהם ● זקוקים ל"עשרה בנים", היכן שישנו בן – ילד יהודי, עליו להיות בנה של חנה, אמא שמתנהגת באופן ש"השאלתיהו לה", אשר תיכף לאחרי ש"גמלתו", היא מביאה אותו מיד למשכן השם ומשאילה אותו לה', ויתירה מזו: היא מעניקה אותו, עד שנפעל בו 'וישב שם עד עולם' ● יש להכין את ילדי ישראל שכאשר יבוא משיח יהיו מוכנים ל"תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", עי"ז שילמדום "אלף-בית" של יהדות ● משיחות ו' תשרי ה'תשל"א – בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יהי המלך"*

אמנם חנה לא קיבלה את טענתו, וכל כך לא קיבלה עד שכלל לא נזקקה להסביר זאת במילים; בהפטרה לא מסופר מה היא ענתה לו – בדיבור, בטעם, בשכל ובהסברה, רק מסופר שאלקנה הסכים להנהגתה, וכפי שמסופר אח"כ בהפטרה התנהגותה בכל הפרטים, וההמשך בפרק שלאחרי-זה.

ומזה מובן, שלאחר-מכן כאשר אלקנה ראה שחנה מבקשת "ונתתה לאמתך זרע אנשים"⁴, הוא הסכים, ללא הבט על כך שבתחילה הונח אצלו ש"למה תבכי גו' הלא

א. מסופר בהפטרת יום א' דר"ה, ש"לחנה אין ילדים"¹, ולכן 'ותבכה ולא תאכל'².

ע"ז אמר לה אלקנה: "למה תבכי גו' הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים"³ – שבכלל מספר עשר מורה על ריבוי ושלימות. ואלקנה אמר לה, שאדרבה, "אנכי טוב לך מעשרה בנים".

(* השיחה מובאת בזה בבואנו מו' תשרי – יום היארצייט של הרבנית הצדקנית מרת חנה ע"ה, אמו של – יבלחט"א – כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

1) שמואל-א א, ב.

2) שם, ז.

3) שם, ח.

4) שם, יא.

אנכי טוב לך מעשרה בנים".

ב. בכללות, המוסר-השכל מענין זה כפשוטו לדורנו:

כאשר הולכים בשיטה זו ד"הלא אנכי טוב לך", היינו, שמסתפק בעצמו, באשתו או בשניהם יחד, והם משתדלים בהנוגע לעצמם שיהי' באופן טוב, מתנהגים כדרוש בכל וכו', אבל בנוגע ל"בנים" מסתמכים כביכול על הקב"ה, וכהלשון⁵: "על מה יש לנו להשען – על אבינו שבשמים" – הרי לכאורה יש לזה מקום בתנ"ך כמ"ש⁶ "הוי' אורי וישעי גו' הוי' מעוז חיי", או בלשון ההפטרס "אנכי טוב לך מעשרה בנים", כלומר, שצריכים לסמוך על הקב"ה, וזה משמש תחליף ל"עשרה בנים"!

אבל בני ישראל באים ואומרים שזאת למדים אנו מנבואת חנה [שהיתה הנביאה לכל בני ישראל, עד שמנבואת (ותפלת) חנה לומדת הגמ' בברכות⁷ "כמה הלכתא גברותא" בהל' תפלה – (ולא רק לדורה, אלא) הנהגות לכל בני" במשך כל הדורות]:

חנה מלכתחילה לא קיבלה את הטענה הנ"ל (ד"אנכי טוב לך כו") וכלל לא הוצרכה לפרש בדיבור מדוע אינה מקבלת את זה, אלא המשיכה ב"בכה תבכה"⁸, הגם ש"קולה לא ישמע"⁹ אבל "תתפלל גו' ובכה תבכה", עד שלאדם מהצד (אפי' כהן גדול) ה' נראה שהיא אינה בדעה צלולה – "ויחשבה עלי לשכרה"⁹...

הנה מסופר בהפטרס, שחנה הצליחה לפעול זאת, עד שהיו לה שבעה בנים (כמובא

בהמשך ההפטרס¹⁰ ובמפרשי התנ"ך).

וזהו ההוראה: אם ההורים רוצים שהם בעצמם יהיו כפי שצריכים להיות ושח"ץ לא יצטרכו לבכות, אזי ראשית כל יש להשקיע בילדים כאילו שמדובר בהם עצמם או אפי' יותר מזה, כי בזה תלוי גם האושר וההצלחה שלהם עצמם.

ג. עד"ז בנוגע ל"בניך אלו התלמידים"¹¹:

כאשר ניגשים ואומרים לו: הרי ביכולתך לעשות מעשים טובים עם עצמך, עם השני ועם השלישי עד שהם יהיו "טוב לך מעשרה בנים" [ומדוע להתעסק אם הילדים]? – באם הוא יהודי כפי שצריך להיות, לא זו בלבד שאינו מקבל את הסברא, אלא היא כ"כ מופרכת אצלו עד שאינו צריך בכלל לענות עלי' (כהנהגת חנה)!

ואזי, לא רק שלא יחסר לו אחר"כ בה"טוב לך" ח"ו, אלא אדרבה, "אלקי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו"¹² – הקב"ה ממלא את הבקשה וההשתדלות, היות והוא רואה שזה נוגע באמת, עד שנהי' ריבוי בנים, וגם באופן ד"זרע אנשים" – עם כל השבחים שהגמרא דורשת¹³ מהלשון "זרע אנשים", ועד שמהבן הזה מתחלת גאולת כל עם ישראל, "וירם קרן משיחו"¹⁴ – הנאמר בשמואל ("אל הנער הזה התפללת"¹⁵) אשר משח את דוד המלך משיח השם¹⁶, ש"דוד מלך ישראל חי וקיים"¹⁷!

(10) שם ב, ה.

(11) ספרי (ורש"י) ע"ה"פ ואתחנן ו, ז.

(12) שמואל שם א, ז.

(13) ברכות שם, ב.

(14) שמואל שם ב, י.

(15) שם א, כז.

(16) רד"ק ועוד – שם ב, י.

(17) ר"ה כה, א. זח"א קצב, ב.

ולאחר-מכן זה העלה את מספר הקרבנות ה'–לא-תהי' שהיו אז, יחד עם מספר הפצועים שנשארו נכים עד היום הזה – שאפילו נפש אחת מירשאל היא גם "עולם מלא", וכשחסר חייל, רחמנא-ליצלן, חסרים אחר-כך בעולם כל הילדים שיכלו להיות לו באם ה' נשאר בחיים ומתחתן והיו לו ילדים ונכדים עד סוף כל הדורות (על-דרך מה שנאמר בנוגע להריגת הבל שעל-ידי-זה נשלל זרעו וזרע זרעו וכו') – שזו היתה התוצאה מכך ששללו את החשבון של פיקוח-נפש ונהגו לפי החשבון המדיני!

ועכשיו גם המדינאים כבר יודעים ש(אילו היו פועלים לפי החשבון הצבאי) זה לא הי' משנה ביחס היידידות של ארה"ב, וכן לא הי' משנה בנוגע לקבלת נשק, כי הי' מספיק נשק לכל משך זמן המלחמה; כעת יודעים בבירור שהנשק ששלחה אז ארה"ב לא היו צריכים להשתמש בו במשך כל זמן המלחמה (שנקראת 'מלחמת יום-הכיפורים') אשר נמשכה כמה ימים ונסתיימה בנצחון מלא של החיילים היהודים – ועדיין נשאר נשק במחסנים ממה שנאסף קודם למלחמה.

וזאת למרות שלא עשו גיוס מלא – והעדר הגיוס המלא גרם חורבן והיזק של כמה וכמה כלי-נשק של היהודים – ואף-על-פי-כן הי' מספיק נשק מקודם ולא היו צריכים להגיע לנשק שארה"ב שלחה אז; ועל-אחת-כמה-וכמה אם היו עושים גיוס מלא והיו מתכוונים להתקפה על-כל-פנים כמה שעות קודם.

ולאחרי כל זה, הולכים ומטעים רב ואומרים לו שצריכים להחזיר שטחים בשביל פקו"נ! אינני יודע מי הטעה אותו – אבל זהו דבר שבידו לברר ולחקור האם הוא אמנם קיבל את החוות-דעת הנכונה מהמומחים של הצבא, שהרי לא חיים במדבר, ויש ביכולת (בכל יום ויום, אפילו בערב יום-טוב) לקרוא למומחה צבאי ולומר לו שרוצים לשמוע ממנו (לא ענין של פוליטיקה ולא מילה טובה וכו', אלא) חוות-דעת כמומחה בעניני צבא, מהו האופן לשמור על פיקוח-נפש – האם עי"ז שיחזירו שטחים או על-ידי-זה שלא יחזירו שטחים.

וכאמור לעיל, שכל המומחים בעניני צבא בדעה אחידה, פה אחד, שהחזרת שטחים כרוכה בפיקוח-נפש של יהודים הנמצאים בא"י – כפי שהם התבטאו שכבר יצאו "בשן ועינ", ומה שיכולים לצפות שייצא מזה, רחמנא-ליצלן.

(תרגום חפשי משיחת מוצאי ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

מוקדש ל"יג הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

●

ולעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש – אחר חצות היום – ה'תשס"ב

יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

גילויים חדשים ממלחמת יוהכ"פ

ישנם אנשי צבא האומרים שישנם שני חשבונות:

חשבון צבאי – שלפי חשבון זה, החזרת שטחים גורמת סכנת פיקוח-נפש. וחשבון מדיני (כפי שהם קוראים לזה) – שאומר: כיון שצריך לחשוב אודות "פוליטיקה", על כן מוכרחים לוותר על החשבון של פיקוח-נפש, ומצד החשבון המדיני אין ברירה אחרת.

– יש לדעת שעירוב חשבון מדיני כשמדובר אודות חשבון של פיקוח-נפש – זהו היפך דעת השולחן-ערוך! כשמדובר אודות פיקוח-נפש – אסור לחשוב על שום חשבון מדיני.

ולא יתכן שרב ילך נגד השולחן-ערוך, ויאמר שיש להתחשב בחשבון המדיני כשהוא סותר את החשבון של פיקוח-נפש.

בענין זה (שאסור לערב חשבון מדיני כאשר מדובר על פיקוח-נפש) ה' רחמנא-ליצלן "מעשה רב" במלחמת יום-הכיפורים, שאז ה' אותו מצב (מאחר שעכשיו גילו את כל הפרטים שהיו אז, אף אחד אינו יכול להתווכח על זה):

כמה שעות לפני שהמלחמה החלה, היתה ידיעה ברורה שמצרים גייסה את צבאה והיא עומדת הכן להתקיף את ארץ ישראל, רחמנא-ליצלן.

בתחילה התווכחו אם זו ידיעה נכונה – עד שהתברר שזו ידיעה נכונה וברורה – וכל זה ה' עדיין מספר שעות לפני שידעו שהם כבר החלו בהתקפה.

היתה ישיבת ממשלה (אני מדבר על-כך בגלוי כי זה כבר נדפס), שבישיבה זו אנשי הצבא העריכו הערכה ברורה, שאם יעשו מיד גיוס מלא יוכלו לעצור את ההתקפה ובמילא יהיו פחות קורבנות; יתכן אפילו שכאשר הם ישמעו על גיוס מלא זה יפיל עליהם אימה ופחד והם יעצרו את ההתקפה, אבל על-כל-פנים לא יהיו כל-כך הרבה קרבנות כפי שיכול להיות אם הם יתקיפו כשלא יהיה גיוס מלא.

זו היתה דעתם של אנשי הצבא – חשבון צבאי.

אחרי-כן היתה דעה אחרת: אמנם מצד החשבון הצבאי ומצד פיקוח-נפש מוכרחים מיד לעשות גיוס מלא ולפרסם על זה (ולא צריכים כלל פרסום כי במצרים ידעו תיכף על זה) – אבל אז יש חשש שארה"ב תהיה 'ברוגז' וישארו ללא סיוע של נשק וכסף;

ולכן לא צריכים לעשות גיוס מלא – רק יודיעו לארה"ב שיש ידיעה שמצרים מתכוונת להתקיף את ארץ ישראל, וישארו עם גיוס חלקי – שאז הכל מודים שיהיו יותר קרבנות, רחמנא-ליצלן, אבל אז ארה"ב לא תהיה 'ברוגז', היא תשאיר ידידה טובה ותעזור בנשק וכו'.

וההחלטה היתה – שאף-על-פי שמצד חשבון צבאי ומצד פיקוח-נפש מוכרחים לעשות גיוס מלא ולהגן על הגבולות, מכיון שעל-ידי-זה יחסכו קרבנות – בכל זאת מוכרחים להתחשב עם החשבון המדיני, כיצד זה ישפיע על הידידות של ארה"ב וכו'.

ד. כמדובר כמה פעמים – "התורה היא נצחית"¹⁸, היינו, לא רק דיני התורה הם נצחיים, אלא "התורה היא נצחית": כל התורה היא דבר נצחי, כל ענין בתורה הוא הוראה¹⁹, גם כשמדובר, לכאורה, בסיפור מאורעות שאירעו לפני אלפי שנים, אזי לא רק כללות הסיפור הוא הוראה, אלא גם הפרטים שבו; דלכאורה יכולים לטעון, איזו שייכות יש לפרטי הסיפור או אפילו לכללות הדבר, בנוגע אלינו? הנה רואים, שהגמרא לומדת מאופן תפלתה של חנה הוראות בנוגע לתפלת כאו"א, ומזה מובן, שכל הפרטים בהנהגת חנה הם הוראה לכל אחד ואחת באופן נצחי, בכל מקום ובכל זמן.

ובפרט בתקופתנו זו שרואים מה נעשה היום עם הבנים והבנות, ישנה הוראה נצחית ממאורע זה:

עלינו לדעת, שאין שום תחליף ל"עשרה בנים", וכאשר בא מישהו ואומר: "אנכי טוב לך מעשרה בנים" – מדוע אתה צריך למסור את נפשך עבור איזה "היפי"²⁰ וכיו"ב, כשאתה יכול לפעול עם עצמך ולפעול עם הבנים שיושבים בישיבה ולומדים בלאו הכי, תעזור להם ותלמד בשקידה והתמדה.

אומרים לו – לא! זקוקים ל"עשרה בנים", היכן שישנו בן – ילד יהודי, עליו להיות בנה של חנה, אמא שמתנהגת באופן ש"השאלתיהו לה"²¹, אשר תיכף לאחרי ש"גמלתו"²², היא מביאה אותו מיד למשכן השם, לאהל השם,

(18) תניא רפי"ז. וראה רמב"ם הל' יסוה"ת פ"ט ה"א.
 (19) ראה גו"א ר"פ בראשית בשם הרד"ק. רד"ק לתהלים יט, ח. זח"ג נג, ב.
 (20) תנועה שהתפשטה בארה"ב באותם שנים אשר אנשי' נקראו "היפיס".
 (21) שמואל שם א, כח.
 (22) שם, כד.

ומשאלה אותו לה, ויתירה מזו: היא מעניקה אותו (כהפירוש השני ב"השאלתיהו"²³ – לשון מתנה והענקתה), עד שנפעל בו "וישב שם עד עולם"²⁴, שכל חייו הוא קשור ונמצא במשכן השם.

והוראה זו שייכת לכאו"א: באם הוא משמש בקודש, סוחר או פועל, נותן לו הקב"ה את האפשרות לעשות מהמקום שבו נמצא – משכן השם, בית המקדש לו ית', ובאופן ד"וישב שם", היינו שנמצא שם בהתיישבות – אלו הם חייו, ו"עד עולם" – (שעי"ז) יש לו חיים רגועים, וחיים טובים, ואריכות ימים ושנים טובות. ואזי אומרת חנה שירה, ועי"ז נפעלת גאולתן של ישראל.

ה. מזדעק הוא בשאלה: אין זה ענין בשבילו – הוא עלה לרגל ועליו להקריב שם את הקרבנות, עולת ראי', והקב"ה אומר לו "כדרך שבא לראות כך בא לראות"²⁵, שכשם²⁶ שהקב"ה רואה אותו, כך גם הוא רואה אלוקות במוחש ("לראות") – א"כ, איך הוא ילך במצב כזה להתעסק עם עשרה בנים, הרי "אנכי טוב לך מעשרה בנים"!

על זה אומרת חנה – לא! באם אין אף דרך אחרת, אזי במשך שנתיים היא לא תלך לשילה, "עד גמלה אתו"²⁷, כדי להכין ילדים יהודים שאח"כ יקויים בהם "השאלתיהו לה",

(23) ראה ת"י (הובא ברד"ק) עה"פ (וראה לעיל שם, יא: ונתתיו). והוא ע"ד הפירוש במ"ש "ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה גו" (שמות ג, כב) (פי' הרשב"ם שם)). וראה עוד ע"ז ב'התוועדות' תשד"מ ח"א ע' 158 סייט וואילך.

(24) שם, כב.
 (25) חגיגה ב, א. ושי"נ.
 (26) ראה לקו"ת ברכה צח, ב. אוה"ת וירא קג, ב ואילך.
 (27) שמואל שם, כג. וראה מפרשים (שם, כב) דהיינו כ"ד חודש.

סעודות בקדש הקדשים

[. .] ועוד והוא העיקר: מכיון שענינם של עשי"ת בכלל – ובמיוחד בעמדנו כבר בתשיעי בתשרי – הוא, תשובה עילאה, הקשורה במיוחד עם לימוד התורה –

נזכה תיכף ומיד לגילוי ה"תורה חדשה מאתי תצא", כיון שההוראה הראשונה של הקב"ה בתורתו היא – שהגאולה מוכרחת לבוא תיכף ומיד ממש!

ו"לא עיכבן אפילו כהרף עין", אלא תיכף ומיד ממש – עוד לפני המשך התוועדותנו יחד, ועאכו"כ קודם התחלת הסעודות – זוכים לגאולה האמיתית והשלימה, היינו, שהיא גאולה באופן דאמת לאמיתתו, ובאופן דשלימות,

וממילא נמצאים כולנו יחד, "בנערינו ובזקנינו . . בבנינו ובבנותינו" – "וארו עם ענני שמיא" – בארצינו הקדושה, ובירושלים עיר הקדש, ובהר הקדש, ובבית המקדש השלישי, "מקדש אדני- כוננו ידך", ושם גופא – ממשיכים בסעודות ב"חדר המטות", דקאי על קדש הקדשים, כפשוטו הכתובים!...

(קטע מברכת ערב יום הכיפורים אחרי תפלת מנחה ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

לרצות ללכת עם נשיא דורנו לארץ ישראל

[. .] מה שאומרים שאצל בני ישראל היתה אז העלי' ל"הר נבו", הכוונה היא, שהאירה אצלם הבחי' דשער הנו"ן השייכת לגאולה העתידה.

ורצונם של בני"הי' שהענין אכן יומשך למטה, ויקויים בפועל בעולם הזה – שע"ז שמשו רבינו הי' נשאר בעולם הזה הי' הדבר נפעל. וכידוע, שבאם משה הי' מכניס את בני ישראל לארץ ישראל, היתה אז הגאולה הנצחית שאין אחרי' גלות. וזה הי' רצונם של בני"ה בזמן ההוא, להשאר עם הנשיא שלהם, וללכת יחד איתו לא"י לגאולה הנצחית.

אך כיון שאז "לא זכו" ולא היתה הגאולה הנצחית – ישנו הלימוד מכך בזמננו זה, שהיות ולכל אחד יש כבר את העלי' להר נבו מצד בחי' משה שבכל אחד ואחד, עליו לרצות שזה יקויים לא רק מצד בחי' משה שבו ברוחניות, אלא בגשמיות כפשוטו – שילכו עם נשיא דורנו בגשמיות לארץ ישראל, כיון ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים!"

(משיחות ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לע"נ **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת **פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס י"ה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

"וישב שם עד עולם" – ואלקנה הסכים לזה, ודוקא באופן כזה נפעל אח"כ "עלץ לבי בה"28 ו"עליו בשמים ירעם"14 עד ל"וידם קרן משיחו", וככה מעמידים את צבאות ה' שילכו לקבל את פני משיח צדקנו!

ו. ובפרט ע"פ המדובר כמ"פ, אודות החילוק בין גלות זו הנוכחית לגלויות הקודמות: כשיצאו בני"ה מגלות בבל, נשאר עדיין יהודים בבל (ואעפ"כ זה נחשב לגאולה), כך גם כשיצאו מגלות יון ומגלות מדי ופרס, עדיין נשאר יהודים בגלות.

משא"כ הגאולה מגלות זו תהי' כפי שרש"י מביא²⁹ את הפסוק "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל"³⁰, אף יהודי אחד ויחיד לא יכול הקב"ה להשאיר בגלות, אלא נצא מהגלות "בנערינו ובזקנינו ובבנותנו"³¹ – לא רק המובחרים שבבנים, אלא "לא נותר בהם עד אחד"³², שום ילד יהודי אי אפשר להשאיר בגלות!

אלא שצריך לעזור במקצת – צריכים להכין את בני ישראל (ליציאה מהגלות), בין אם זה המובחר שבעשרה בנים ובין אם זה הפחות שבהם, שבכללות אלו הם עשר הסוגים שישנם בבני ישראל, וכדלקמן.

ז. בענין ה"עשרה בנים", מפרט הכתוב בתחילת פ' נצבים את עשר הסוגים בבני ישראל, מ"ראשיכם שבטיכם" עד "חוטב עציץ" ו"שואב מימך", עשר דרגות, עשר סוגים ועשר חלוקות, ולכל סוג יש "בנים" – ישנם הבנים של "ראשיכם", עד לבנים

ד"חוטב עציץ" ו"שואב מימך". והנה, גם מענין זה (ד"אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם") למדים הוראה הנ"ל: דלכאורה ביכולתו לטעון, כיון שמדובר בבנו של "חוטב עציץ ושואב מימך", אין כל פלא שהוא מתנהג באופן כזה, ובמילא מה זה נוגע לו, הרי הוא מצד עצמו נמצא כבר "לפני ה' אלקיכם"?

אומר הכתוב – לא! צריך להיות "כולכם": כשם שבמתן תורה "אילו ה' ששים ריבוא חסר אחד לא ניתנה תורה לישראל"³³, עד"ז בגלות האחרון ובגאולה האחרונה, שצריך להיות ה"תלוקטו לאחד אחד".

אמנם, מכיון שלא נוטלים מיהודים את הבחירה, לכן יש להכין את ילדי ישראל שכאשר יבוא משיח יהיו מוכנים ל"תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", ע"ז שילמדום את ה"אלף-בית" של יהדות.

ח. טוען הוא, הרי הינו חכם גדול, ואין זה לפי כבודו לרדת וללמד אלף-בית, זקן ואינו לפי כבודו³⁴, "ומה לכהן בבית הקברות"³⁵ וכו' וכו'!

הנה רואים שהקב"ה אומר אחרת: הפסוק אומר בישע"י³⁶ "אשירה נא לידי שירת דודי לכרמו", וכפירוש הרד"ק שם ש"ידידי" ו"דודי" קאי על הקב"ה הנמצא בכרם גם כאשר "ויקו לעשות ענבים ויעש באושים"³⁷,

33) ראה מכילתא יתרו יט, יא. מכילתא דרשב"י שם.

34) ראה ב"מ ל, סע"א. ספרי תצא כב, ד. רש"י משפטים כג, ה.

35) תנחומא וארא ה. מדרש לקח טוב (פס"ז) ובחיי שמות ה, ב. וראה הנסמן בהערה הקודמת.

36) ה, א.

37) שם, ב.

28) שמואל שם ב, א.

29) נצבים ל, ג.

30) ישע"י כז, יב.

31) בא י, ט.

32) ראה בשלח יד, כח (נשאר. וראה ש"ב יג, ל).

הנגלה לעיני בשר, ועד"ז קיום המצוות שלך צריך להיות "כמצות רצונך". והטעם שזה לא יכול להעשות כך, כיון שחושך הגלות מבלבל, "החושך יכסה ארץ"⁵, במילא חסר בהשלימות של הדומם, צומח, חי ומדבר, שזהו דבר שאינו תלוי ברצון האדם – לכן הוא לא יכול לקיים את המצוות "כמצות רצונך".

וצריכים לדעת מה שמפסידים ר"ל – מפסידים גילוי אלוקות שה' בזמן שבית המקדש ה' קיים, שזה ה' גלוי לעיני בשר, ועד כדי כך ש"עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש"⁶, וחלקם היו בכל ירושלים!

אמנם גם היום כאשר יוצאים לרחוב רואים את ניסי ה' וחסדי ה', איך שהוא "זן את העולם כולו בטובו בחן בחסד וברחמים" (שאת-זה אומרים הרי ע"פ תורה בברכת המזון בסעודה של חול) – אך אעפ"כ, צריכים בשעת מעשה לזכור, כיצד ה' מעמדו וכיצד ה' מעמד ומצב זקנו בזמן שבית-המקדש ה' קיים!

במילא, כשרואים לאיזה שפלות "נפלנו" בגלות, אזי, כאשר אומרים בתפלה "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", אומרים זאת עם כל ה"שטורעם", כיון שמרגישים כיצד ה' פעם, או עכ"פ ישנה ידיעה בשכל, מאחר ושמעו אודות זה – "שאל אביך ויגדך זקיןך ויאמרו לך"⁷, אבל באופן שזה חדר בהם – במילא **זועקים** את התפלה, אף שהיא תפלה "בלחש", וצועקים לא רק בגלל שזהו נוסח שקבעו אנשי כנסת הגדולה (שעל האדם לבקש את צרכיו מהקב"ה), אלא כיון שמרגישים את הצורך והחסרון, שזה חסר!

וזה חסר באופן כזה שרוצים שיהי' "מהרה תצמיח", כיון שבאם הגאולה האמיתית והשלימה תבוא ברגע קודם, יהי' ברגע אחד מוקדם יותר ה"ינגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר".

(תרגום חפשי משיחת ו' תשרי ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(7) האזינו לב, ז.

(5) ישעי' ס, ב.

(6) אבות פ"ה מ"ה.

שם נמצא הקב"ה, "השוכן איתם גו"³⁸ בתוך האופן השני.

וכמדובר לעיל³⁹, בפירוש דברי המשנה⁴⁰ "מה המקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל", שאפילו כאשר יהודי נמצא במצב בלתי-רצוי, אין אומרים עליו כבמקוה "מטהר את הטמאים", אלא "אע"פ שחטא ישראל הוא"⁴¹ הקב"ה קורא אותו "מטהר את ישראל".

ועל-כן הקב"ה רוצה ש"ראשיכם שבטיכם" יתעסקו גם עם ה"חוטב עציך" ו"שואב מימך", ובנוגע לטענה "אנכי טוב לך מעשרה בנים", אומרים שמלכתחילה לא רואים שום נחיצות לתרץ טענה זו, "והא דשתק" הוא "כיון דלא אחשבה"⁴², על טענה כזו אין צורך כלל לענות – כי מובן, שאצל חנה לא מתקבלת כלל טענה שכזו.

ט. וזוהי ההוראה, שאחת מההחלטות של ראש השנה (שמזכיר על מתן-תורה⁴³, כמדובר כמ"פ) היא: כשם שבמתן תורה "אילו ה' ששים ריבוא חסר אחד לא ניתנה תורה לישראל" (כמובא במדרש³³), כך גם בנוגע ל"אתם נצבים היום", שלפי פירושו של אדמו"ר הזקן⁴⁴ "היום" קאי על ראש השנה – "יומא דינא רבא"⁴⁵, צריכים להיות "כולכם לפני ה' אלקיכם!" ומה שבגלל זה חנה הוצרכה

(38) אחרי טז, טז. יומא נז, א.

(39) בשיחה שנאמרה לפני"ז בהתוועדות (נדפסה בלקו"ש חי"ז ע' 172 ואילך).

(40) סוף מס' יומא במשנה.

(41) סנהדרין מד, א.

(42) ראה ב"ק כ, סע"ב.

(43) וכמו שאומרים גם בברכת שופרות.

(44) לקו"ת תבא מב, א. ר"פ נצבים. וראה זח"ג רלא, א. ועוד.

(45) ל' התרגום – איוב ב, א.

(46) ע"ז ג, א.

להמנע שנתיים מעלי' לרגל לשילה – הרי כל זה כדאי, שבביל שאח"כ תעלה לרגל ותביא איתה את הילדים, מתחיל מאחד, ואח"כ הבאים אחריו.

והיות שקוראים הפטרה זו בתחלת השנה, סימן שזהו לפי כחו של כל אחד ואחד, שהרי "אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו"⁴⁶, הקב"ה לא נותן עבודה ליהודי לפני שנותן לו כח לעשות את העבודה במילואה, ויתירה מזו: "עבדו את ה' בשמחה"⁴⁷ – לעשות זאת בשמחה וטוב לבב,

[. . .] והקב"ה מצליחו ב"זרע אנשים", איש בין אנשים (כפי שהגמרא מפרשת בברכות⁴⁸), שמתברכים בבנים ובנות ההולכים בדרך התורה והמצוה, שזהו גם דרך הישר כפשוטו,

[כמדובר לעיל³⁹ על המצוות ד"בין אדם לחבירו", שאין הכוונה שהם רק "לחבירו" ולא "בין אדם למקום" – אז גם ה"בין אדם לחבירו" אינו כדבעי, כי מתי האדם בטוח שיעבור את הנסיון ד"לא תגנוב", "לא תחמוד"⁴⁹ וכו' – דוקא כאשר זה בא בהמשך אחד ל"אנכי ה' אלקיך"⁵⁰, ויתירה מזו – עשרת הדברות כולם נאמרו בדבור אחד⁵¹ – שבעצם זהו יותר מ"המשך", זה ענין אחד],

ואזי הקב"ה מקבל את תפלתו ותפלת עם ישראל ברחמים, ונהיית שנה מבורכת, כמדובר, שנת אורה ושנת ברכה עד לשנת גאולה – שיוצאים מהגלות בקרוב ממש, "קהל גדול ישוּבו הנה"⁵², בגאולה האמיתית והשלימה.

(47) תהלים ק, ב.

(48) לא, ב. וראה תוד"ה גברא בגובדין: פי' אדם שיהא חשוב לימנות בין אנשים.

(49) יתרו כ, יג.

(50) שם, ב.

(51) מכילתא יתרו כ, א. רש"י שם.

(52) ירמ' לא, ז.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' **יצחק** ב"ר **יחזקאל** ע"ה **בן זכרי'** – נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוגתו: **חי' רחל** תחי' בת **שפרנצא** וכל ילדיהם, נכדיהם ונינם שיחיו – **לברכות עד בלי די**

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לעילוי נשמת ר' **מאיר** ב"ר **צבי** ע"ה – נלב"ע ביום ד' מנ"א - שבת חזון - ה'תשס"ג יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוגתו: **חי' רחל** תחי' בת **שפרנצא** וכל ילדיהם, נכדיהם ונינם שיחיו – **לברכות עד בלי די**

בימינו אלה, ישנה מציאותו של משה - נשמה בגוף באופן נצחי

”כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא” (ס”פ האזינו – שיעור חומש היומי)

כאשר שואלים יהודי שנמצא בגלות, הן אלה שנמצאים בארצות הגולה, והן אלה שנמצאים בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, בסמיכות לכותל המערבי¹, מהו ה”נס” שמצפה ומשתוקק אליו, יענה מיד בפשטות: נס דגאולה האמתית והשלימה!

בלשון הידוע – שבכמה וכמה קהילות מיישראל נוהגים לאמרו גם בדיבור, ואלה שאינם נוהגים לאמרו בדיבור, ה”ז במחשבתם – ”אחכה לו בכל יום שיבוא”², ועאכו”כ בזמן סגולה, כבנדון-ידן, שנה שהר”ת שלה הוא ”תהא שנת נסים”, החל מנס הגאולה.

[ויש להוסיף, שבענין ה”נסים” נכלל גם זה ש”לא יבטלו במציאות ממש באור ה’ הנגלה כו” – במכ”ש וק”ו מתורת הבעש”ט³ בנוגע לעבודת התפלה שבכל יום, ש”זהו חסד גדול מהש”ת שאדם חי אחר התפלה, שלפי דרך הטבע ה’ לו למות כו””, היינו, שזה שנשאר חי אחר התפלה הו”ע של ”נס”].

ומעלה נוספת גם מצד המקום – בית-הכנסת ובית-המדרש, בית שמגדלין בו תורה ותפלה⁴ והחלטות טובות על גמ”ח, ביתו של כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו, אשר, ב’ שמותיו קשורים עם הגאולה (כמדובר כמ”פ), ומובן, שכל ענייניו הם בהדגשה יתירה בבית שבו התפלל ולמד ועבד עבודתו במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ו”קדושה אינה זזה ממקומה”⁵, ועוד ועיקר – שכיון שזהו ביתו של הקב”ה, הרי בודאי שכ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו (ביחד עם כל הצדיקים) נמצא באותו מקום שבו נמצא הקב”ה, כמובן מהנהגת יהושע, ”הושע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל”⁶, שבודאי למד זה מהנהגת משה רבו, להמצא תמיד באותו מקום שבו נמצא הקב”ה, ובפרט מצד הביטול דמשה⁷ – ”נחננו מה”⁸, שכל מציאותו אינה אלא ”סימן” על המציאות דלמעלה.

*

[.] מובן וגם פשוט, שבימינו אלה, לאחרי כל מה שעברו במשך הדורות שלפנ”ז ויצאו

(1) בהמקומות שמוטר להכנס – כידוע פרטי בדברים בזה. (2) ראה לקו”ש חכ”ג ע’ 394 ואילך. (3) צוואת הריב”ש סל”ה וראה שם סמ”ב. (4) מגילה כז, רע”א. (5) ראה ע”ח ש”ד פ”ג. של”ד פ”ג. של”ה פ”א. אגה”ק ביאור לס’ ז”ך. (6) תשא לג, יא. (7) ועד”ז ביהושע – שנקרא ”נער”, שמורה על הביטול. (8) בשלח טז, ז-ח.

ידי-חובת כל הענינים הבלתי-רצויים (כמובא גם בדרושי אדמו”ר האמצעי⁹), אין עוד ענינים של ירידה כו’ (כולל גם שלילת הענין ד”מאן¹⁰ דנפיל מדרג’ איקרי כו”¹¹), ובמילא, ישנה מציאותו של משה – ”גואל ראשון הוא גואל אחרון” – נשמה בגוף באופן נצחי.

עכשיו יכנס משה רבינו לארץ

ועד”ז בנוגע למ”ש בסוף פרשת השבוע ”כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא” – שעכשיו יכנס משה רבינו לארץ, ולא עוד, אלא, שנפעל כן בכל אנשי הדור, כדאיתא במדרז”ל¹² בנוגע לדורו של משה שישובו יחד עמו.

ולהעיר גם ממה שנאמר במזמור ”לכו נרננה” שאומרים בקבלת שבת: ”ארבעים שנה אקוט בדור גו”¹³, דור המדבר, שגם הם ישובו ויכנסו לארץ ישראל, ומתוך שמחה וטוב לבב, באופן ד”לכו נרננה”, החל מניגון של שמחה שינגנו עתה, ניגון עם תיבות, עד לניגון שלמעלה מתיבות, עד ל”קלא פנימאה” (ע”ד ובדוגמת הענין דתקיעת שופר¹⁴). (משיחת ש”פ האזינו, שבת שובה התש”נ – בלתי מוגה)

(9) שער התשובה ח”א ספ”ה (ה, ב). (10) זח”ג קלה, ב. (11) נוסף לכך שגם בשעתו לא ה’ זה באופן של ירידה, כי אם, ”ויעל משה”. (12) במדבר פ”ט, יג. (13) תהלים צה, יו”ד. (14) ראה לקו”ת דרושי ר”ה נח, ד. ובכ”מ.

צריכים לדעת מה מפסידים

הנחה: ”ועד הנחות התמימים”. תרגום: מערכת ”יחי המלך”

אע”פ שבעז”ה ישנם מוסדות, ולכל-אחד ישנם שיעורי תורה ועניני הידור בקיום המצוות וכו’, אבל עדיין זה לא מגיע ל”גילוי אלוקות”, להבנה בתורה והידור בקיום מצוותי’ כפי שהי’ בזמן שביהמ”ק ה’ קיים, עד לאופן ד”כמצות רצונך”, כפי שאדמו”ר האמצעי מאריך בזה!¹

– התרגלו לחושך הגלות, לכן נראה לו שזה שהוא לומד תורה ביגיעה ומקיים מצוות בהידור – זהו תכלית השלימות שהוא יכול להגיע אלי’!

אומרת תורת אמת: עליך לדעת, שהנשמה שלך היא ”חלק אלקה ממעל ממש”², עם כל הפירושים שב”ממש”³, וכאשר אתה לומד תורה הרי זה צריך להיות ”דברי כאש”⁴ באופן

(1) ח”ד ע’ תד. שם ע’ תז. ליקוט פי’ וכו’ לתניא רפ”ב. (2) תניא רפ”ב (ע”פ איוב לא, ב). (3) ראה ”היום יום” כ”ג מנ”א. אג”ק אדמו”ר מוהרי”צ. (4) ירמ’ כג, כט. וראה ברכות כב, א. רמב”ם הל’ ק”ש בסופו.